

TREBALL

PROLETARI DE TOTS
Els Països Units-Vos

EDITAT PER LA DELEGACIÓ DEL C. C. DEL
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

BARCELONA — 15 de Desembre del 1949
Nº 100 — Preu: 0'50 ptes.

SALUTACIÓ

En aparèixer el cent número de TREBALL saludem a la nostra gran camarada i dirigent "PASIONARIA", al B. P. i al Secretariat del Partit, els quals, amb llurs orientacions i ajut constant, han fet possible que TREBALL pogués mantenir-se, malgrat les persecucions policiaques a la punta del combat contra el franquisme i per la victòria de la República democràtica i les llibertats nacionals de Catalunya.

En aparèixer el cent número de «TREBALL» retem homenatge a JOAQUIM PUIG PIDEMUNT responsable, durant llarg temps, del nostre periòdic, vilment assassinat pels bandits falangistes.

Recordem, en aquesta data, el company que, durant una llarga època, fou el responsable, l'animador de "TREBALL" JOAQUIM PUIG PIDEMUNT, vilment assassinat pels falangistes, el 17 de febrer darrer, junt amb els herois nacionals CARRERO, VALVERDE I MESURES.

Modest, abnegat, entusiasta, capaç, PUIG, fou un exemple al·licorador de militant comunista. Sota la seva direcció, la propaganda del Partit, "TREBALL" adquiriren gran impuls i assoliren grans èxits.

Un dia, poc abans d'èsser assassinat, el sinistre Arnao, director de la "Model", insultà el nostre heroic company per haver estat responsable de TREBALL.

BALL. PUIG va dir-li: "Totes les meves energies consistiren en voler fer un gran periòdic que orientés els obrers i pagesos per a recobrar Catalunya i la República".

Deure nostre és prosseguir a tasca que PUIG PIDEMUNT havia dut a terme amb tant d'encert.

La llavor sembrada per herois com PUIG PIDEMUNT, fidel fins a la mort al Partit i a la classe obrera, fructificarà en esplendoroses victòries que portaran, la classe obrera i el nostre poble pel camí fel·lic de la República, de la Democràcia, del Socialisme!

HONORI I GLORIA A JOAQUIM PUIG - PIDEMUNT!

UNA VICTÒRIA QUE CAL CONSOLIDAR I EIXAMPLAR

El Partit celebra, avui, una gran victòria assolida contra el franquisme: l'aparició sense comptar les edicions extraordinàries, del cent número del nostre òrgan central!

Es, també, una victòria per als treballadors, demòcrates i antifranquistes de Catalunya, els quals han envoltat "TREBALL" - l'òrgan dels comunistes - de llur simpatia i ajut.

En des·car aquest esdeveniment de gran importància política, volem saludar l'esforç magnífic dels nostres valents difusors. Burlant la policia franquista, els nostres militants, simpatitzants i amics, han sabut trobar els mitjans per tal que "TREBALL" - la veu dels comunistes - arribés a les masses treballadores i populars.

La lluita, però, ens exigeix nous esforços. Exigeix que la política del Partit penetri més profundament en la consciència de la classe obrera i de les masses, i que aquesta consciència, es transformi en acció; en una força material, unida, incontenible, capaç d'enderrocar el règim dels grans terratinents i capitalistes que esclavitzan el nostre poble i recobrar la República democràtica.

Difondre "TREBALL", fer-lo arribar a tots els treballadors i antifranquistes. Ajudar "TREBALL" i assegurar la seva aparició regular i massiva, són tasques fonamentals que hem d'intensificar en ocasió de celebrar l'aparició del centèssim número, la qual cosa insistim constitueix una gran victòria que cal consolidar i eixamplar.

L'aportació de «TREBALL» a la lluita del nostre poble

Apareix, avui, en mig de la sagnant repressió falangista el nº 100 de "TREBALL". Malgrat la rabiosa persecució de la policia per a fer callar la veu de

(Passa a la pag. 3)

«PROLETARIS DE TOTS ELS PAÏSOS, UNIU-VOS!»

Aquesta és la consigna d'honor i permanent de «TREBALL» i de tota la premsa comunista. Per a nosaltres, l'internacionalisme proletari, és la base de tota la nostra acció.

Avui, no hi ha res més eficaç, per a descobrir els agents de l'imperialisme i de la reacció, en el moviment obrer, que el contrastar llur actitud en el pla de l'acció per la unitat nacional i internacional de la classe obrera; llur actitud en el terreny de la lluita per la consolidació i desenvolupament de la unitat del camp democràtic i antimperialista. És així com han quedat al descobert, Tito, Rajk, Kostov, etc., és així com nosaltres hem clarificat la situació en el si dels nostres propis rengles.

Sense la solidaritat activa, nacional i internacional, dels treballadors, cap victòria fonamental pot ésser sòlida i menys, definitiva. La més gran de les victòries de la classe obrera internacional ha estat i és la Gran Revolució Socialista d'Octubre i la construcció del socialisme a la U. R. S. S. Doncs bé, Stalin, en senyalar les causes fonamentals que la feien possible destaca, en primer pla, l'ajut efectiu, la solidaritat de la classe obrera internacional, que amb la seva acció impossibilita l'esclafament de la jove República Soviètica, per la reacció exterior.

Per la classe obrera de cada país, els èxits assolits en el pla local o nacional, han anat sempre marcats amb el segell inconfundible de la unitat i de la solidaritat. Per contra, la major part de les seves derrotes més importants, han estat motivades per la divisió.

L'acció internacionalista té els seus objectius fonamentals i concrets. Avui, quan la causa de la democràcia i del socialisme, ha fet i fa progressos gegantins, gràcies fonamentalment a la presència de la Unió Soviètica, als seus èxits polítics, econòmics i militars; avui que, sota la direcció de la U. R. S. S., s'ha creat un immens camp democràtic i antimperialista que lluita amb èxit creixent, contra els plans de guerra dels imperis i estats anglo-americans; avui, quan tots els esforços de la reacció estan dirigits a intentar aïllar la U. R. S. S. i destruir-la, el més elemental instint obrer i proletari ens permet determinar que l'actitud real envers la U. R. S. S. i la seva lluita, és el punt neuràlgic del qual cal partir per trobar els amics i els enemics de la classe obrera i del poble. La defensa de la U. R. S. S. i dels seus dirigents, la lluita pel triomf de la causa que representen, és un deure de tot obrer conscient, de tot democrata sincer.

L'enemic de classe coneix, perquè ha pogut comprovar-ho, la força que ha representat i representa el sentiment i l'acció internacionalista de la classe obrera. Així explica que l'essencial de la tàctica de la reacció, per a mantenir el seu domini i la seva existència, sigui, el perpetuar o provocar la divisió de la classe obrera. Recolzant en la manca de maduresa política d'amplis sectors de la classe obrera i del poble i en els seus poders i mitjans materials de propaganda, introduint els seus agents en les organitzacions obreres, la reacció, escampa la confusió ideològica, la provocació, el nacionalisme burgès, per tal d'impedir l'acció unida de les forces de la classe obrera, l'acció unida de tots els demo-

crates sincers. Així explica, també, perquè els comunistes dediquem tants dels nostres esforços a contrarrestar l'acció funesta dels agents de la burgesia dins del moviment obrer, o desemmascarar-los i aïllar-los. Sense aquest treball no hi ha unitat possible de la classe obrera, no hi ha unitat possible de les forces de la democràcia.

Els comunistes de Catalunya, els militants del P. S. U. de C., tenim un sector importantíssim en aquest immens front de lluita per la unitat nacional i internacional de la classe obrera. La nostra missió consisteix en unir a la classe obrera de Catalunya i en soldar-la d'una manera definitiva a la classe obrera de la resta d'Espanya. Per a nosaltres, l'internacionalisme, representa, també, i de manera molt especial, el treballar per a destruir tot el que s'oposi o intenti posar-se a la unitat de la classe obrera catalana amb la de la resta d'Espanya. Això presuposa la lluita a ultrança contra totes les formes de la ideologia burgesa destinada als obrers, la lluita contra la demagogia feixista de Falange, contra l'anarquisme, el nacionalisme burgès, el reformisme social i democrata. Això presuposa un gran treball d'educació política i d'organització de la classe obrera.

Res, però, no podríem assolir, sense l'existència d'un fort Partit Comunista; sense la unitat del moviment comunista d'Espanya. Si el nacionalisme burgès arribés a trencar la unitat del P. S. U. de C. i del P. C. d'E., la unitat de la classe obrera de Catalunya amb la de la resta d'Espanya esdevindria impossible. D'aquí, que l'internacionalisme en la formació comunista dels militants del P. S. U. de C., és mesura, molt especialment, per llur actitud envers el P. C. d'Espanya i els seus dirigents.

La necessitat de garantir la unitat de l'avantguarda de la classe obrera, feu sorgir el principi leninista segons el qual en un sol Estat no ha d'haver més que un sol Partit Comunista. La necessitat d'assegurar l'aplicació fidel d'aquest principi al nostre país, feu proclamar, a Dolors Ibárruri S. G. del P. C. d'Espanya i dirigent de tots els comunistes espanyols, en el IIIer. Ple del Partit que: «quan les exigències de la lluita ho determinin, el P. S. U. de C. formi, mantenint i reforçant les seves característiques nacionals específiques, un tot orgànic amb el Partit Comunista d'Espanya, per dirigir en comú, amb gallecs i bascos, la lluita pel desenvolupament i consolidació de la democràcia en la Federació de pobles hispànics, a la qual aspirem com a base del progrés i de la grandesa d'Espanya».

L'internacionalisme consegüent ha inspirat i seguirà inspirant, cada vegada més als comunistes de Catalunya, als militants de P. S. U. Res ni ens allunyarà d'aquest camí. Complirem el nostre deure envers el nostre poble i la classe obrera internacional. Seguirem lluitant, sense descans, per unir la classe obrera de Catalunya; per unir tots els democrates, per assegurar la unitat de Catalunya amb els altres pobles d'Espanya, sobre la base de la lluita contra el règim franquista, per la República democràtica. Així complirem el nostre deure envers els nostres germans dels altres pobles del món que treballen i lluiten per la pau, ja que Franco és la guerra i la República és la Pau.

L'aportació de «TREBALL» a la lluita del nostre poble

(Ve pág. 1)

la República, la veu dels comunistes, l'òrgan del nostre P. S. U. C., es manté amb tota valentia, com el porta-veu defensor intransigent dels interessos dels treballadors, de tot el poble conseqüentment republicà, democràtic i antifranquista.

Des del primer número aparegut en la clandestinitat, «TREBALL» ha estat sempre al servei de la classe obrera, de la causa republicana i de la democràcia, per la defensa de la Pau, de la independència d'Espanya, pel triomf de les llibertats democràtiques i nacionals dels pobles hispànics.

L'època històrica que vivim, el desenvolupament de la lluita, ha posat de relleu quins són i on es troben els veritables defensors de la República i amics del poble i quins són i on es troben els seus enemics.

«TREBALL» ha desemmascarat i seguirà desemmascarant, davant la classe obrera i tot el poble, la política de traïció a la causa republicana i democràtica, menada pels prietistes, faistes i altres agents de la reacció i de l'imperialisme.

En la lluita per la República democràtica, «TREBALL» ha difós i popularitzat el programa dels comunistes presentat per «Pasionaria» al IIIer. Ple del P. C. d'Espanya. Programa que dona solucions concretes als problemes que planteja l'esclafament del franquisme i la revolució democràtico-burguesa al nostre país.

«TREBALL» ha lluitat i lluitarà per les llibertats nacionals de Catalunya, les quals només poden ésser assolides i consolidades amb la República democràtica recobrada i en el marc d'una federació de pobles hispànics.

L'enderrocament del franco-falangisme, el recobriment de la República democràtica, però, sols poden assolir-se amb la lluita unida de la classe obrera aliada a la pagesia: amb la unitat de tots els treballadors honestos, tant se val llur ideologia, amb la unitat de totes les forces obreres, republicanes, democràtiques i anti-franquistes de Catalunya unides amb les de la resta d'Espanya.

En aquest camí, «TREBALL», seguirà essent la veu de la unitat i de la lluita de la classe obrera i de les masses populars, la veu de la unitat i de la lluita de Catalunya solidament germanada amb els altres pobles hispànics.

«TREBALL» seguirà essent, amb més fermesa que mai, la veu orientadora, mobilitzadora i organitzadora de les masses treballadores i de tot el poble antifranquista, tal com correspon al portaveu d'un Partit d'avantguarda, el Partit dels comunistes catalans, unit estretament al Partit Comunista d'Espanya.

«TREBALL» ha denunciat, i continuarà fent-ho, el terrorisme franquista i prosseguirà la seva campanya en favor dels condemnats a mort, en favor dels empresonats antifranquistes.

Estem segurs de poder dur a terme aquestes tasques, car «TREBALL» compta amb el suport i ajut entusiasta dels nombrosíssims treballadors, demo-

crates i patriotes de casa nostra que veuen, en l'òrgan dels comunistes de Catalunya, l'expressió viva de llurs anhels i aspiracions polítiques, socials i culturals, a través de la defensa de llurs interessos, de llurs reivindicacions, a través de la defensa de la unitat i acció antifranquistes, a través de la nostra aportació a la lluita heroica del nostre poble.

«TREBALL» i la lluita per la Pau

L'imperialisme, ajudat pels dirigents socialistes dretans de cada país - a Espanya ajudat pels prietistes i faistes - està preparant una guerra d'agressió contra la Unió Soviètica i les noves democràcies.

Secundant els plans guerrers dels imperialistes franquistes - com al·lir secundà els de Hitler - el franquisme practica, a Espanya, una política bèl·lica caracteritzada per un mastodòntic pressupost militar, per l'acondicionament de noves bases aèries i navals que llura als imperialistes i per l'oferiment dels pobles hispànics com a carn de canó al servei de la guerra imperialista.

«TREBALL» ha virgut denunciant els perills d'una nova guerra i les greus conseqüències que, el seu desfermament, tindria per al nostre poble. Al mateix temps ha senyalat el camí que cal seguir per a fer fracassar les criminals intencions dels provocadors de guerra i de llurs servidors franquistes.

El camí, no és altre que el de la unitat i la lluita de tot el poble - sense distinció d'ideologies i creències religioses - per tal de liquidar el règim de classe franquista i recobrar la República democràtica, car mentre el règim dels grans terratinents i capitalistes, representat per Franco i la Falange, resti en el poder, els pobles d'Espanya correran el perill d'ésser arrossegats a la guerra que els milionaris franquistes preparen.

El camí que «TREBALL» ha marcat, no és altre que el de recolar, fondre, la nostra lluita republicana i antifranquista, en la lluita que mena el cada dia més poderós camp antiimperialista i democràtic, encapçalat per la URSS, baluard de la Pau, garantia de la independència nacional i de la llibertat dels pobles.

En aquesta línia, els comunistes hem de saber lligar la lluita per la Pau, amb la lluita per les reivindicacions de les masses treballadores i populars. Per això cal partir d'aquest principi: tots els mals que pateix el nostre poble - salaris de fam, racionament de misèria, manca de vivendes, restriccions de tota mena, opressió nacional - estan determinats per la política de guerra franquista. Franco vol armes i no blat, vol casernes i no vivendes!

«TREBALL», trinxera de la Pau, seguirà denunciant els plans guerrers imperialistes i de llurs còmplices falangistes. Para conèixer, encara més, la política de Pau defensada pel camp antiimperialista i democràtic, la política de Pau defensada per la URSS dirigida pel gran Stalin.

Entorn de les consignes i crides del nostre periòdic en defensa de la Pau, hem de mobilitzar la classe obrera i tot el poble. Hem d'acabar amb el franquisme, que és la Guerra i la mort i recobrar la República i la Pau i la vida!

«El periòdic no és sols un propagandista i un agitador col·lectiu, sinó també un organitzador col·lectiu» (LININ)

ELS CORRESPONSALS DE TREBALL DIUEN:

VALENTA ACTITUD D'UNS SOLDATS

MANRESA. — Darrerament, el Batalló de Caçadors nº 5, estava realitzant maniobres militars pels voltants de Manresa. En disparar una de les peces d'artilleria de la Companyia d'Armes d'Accompanyament que feia foc real, el projectil va sortir per la culata. Resultat: Un soldat mort, un amb la mà tallada i l'altre sense un peu.

Les maniobres continuaren. Un dels oficials ordenà, als soldats d'una altra peça, que fessin foc, a la qual cosa van negar-se a causa de l'accident ocorregut i a la poca confiança que els mereixien els canons.

L'oficial cercà a tres soldats, però tota la bateria va solidaritzar-se i es negà a disparar. Això motivà la suspensió de les maniobres.

La criminal política de guerra practicada pel franquisme, la seva submissió als plans bèl·lics dels imperialistes ianquis, imposa «maniobres i suposats fàctics» on els soldats no troben -com ha ocorregut al 5º Batalló-, altra cosa que la mutilació i la mort.

Els soldats -fots units- han de seguir l'exemple dels artillers més amunt esmentats, negant-se a ésser els instruments del criminal bel·licisme franco-falangista i a esdevenir, com pretenen els militars feixistes, els persecutors dels patriotes que lluiten, a la ciutat i al camp, contra el franco-falangisme i per la República democràtica, és a dir, contra la guerra i per la pau.

SIS TEIXIDORES UNIDES, LLUITEN I GUANYEN

BARCELONA. — L'Empresa textil «Hijos de Barnadas» va decidir rebaixar el preu de la feina que efectuaven sis teixidores de «Jackard» (teixit especial amb dibuixos, molt més complicat i delicat que els altres teixits).

Les sis obreres protestaren i van decidir fer vaga. La lluita contra l'Empresa durà 3 dies, amb les accions amenaçades d'acomiadament, etc.

Malgrat tot, les teixidores van mantenir-se unides i decidides a vencer. I així ha succeït: l'Empresa s'ha vist obligada a pagar la feina al mateix preu d'abans del conflicte.

Heu's aci una altra prova del valor de la unitat en la lluita contra l'iniqua explotació de les Empreses.

L'acció de les sis teixidores de la casa «Hijos de Barnadas» ha d'estimular la lluita de les obreres del ram textil, per a demanar millors salaris, millors condicions de vida i de treball.

LA COMMEMORACIO DEL 7 DE NOVEMBRE

El terror franco-falangista no ha impedit que, els comunistes, commemorassin, amb una propaganda intensa, el 32 aniversari de la Revolució Socialista d'Octubre i les jornades glòries de la Defensa de Madrid de l'any 1936.

El número extraordinari de «TREBALL», editat amb motiu del 7 de Novembre, fou profusament repartit en nombroses ciutats i pobles de Catalunya.

Els militants de l'organització de Barcelona, ultra repartir el periòdic, van fer -a mà, utilitzant les petites impremtes, les lletres de cautxú, fusta i metall, etc.- pasquins, octavilles que foren enganxats i repartits pels carrers, places, fabriques, mercats, cines, tramvies, metro, etc. de la capital, així com en diversos llocs d'Hospitalet, Sans, etc.

La iniciativa d'alguns companys, posada de relleu en la utilització de nombrosos i variats mitjans per a fer octavilles i pasquins, ha de servir d'exemple i estimul per a totes les nostres organitzacions i militants en llur treball d'agitació i de propaganda.

Gràcies al nostre Partit, els treballadors i poble de Catalunya han pogut recordar i commemorar dos aniversaris històrics, els quals constitueixen dos exemples lluminosos que han de guiar-nos sempre en el camí de la lluita unida per enderrocar el franco-falangisme i recobrar la República democràtica.

Els treballadors i demòcrates de Catalunya han palesat, en aquest 7 de Novembre, llur admiració i estima envers el gran País del Socialisme, el nostre millor amic i defensor de la causa per la qual lluiten els pobles hispànics.

L'EXEMPLE DE LA «PRAVDA»

«Els obrers consideraven la «Pravda» com quelcom propi, hi tenien gran fe i escoltavien atentament la seva veu. Cada exemplar de la «Pravda», en passar de mà en mà, servia per a desenes de lectors, formant la seva consciència de classe, els educava, els organitzava, els cridava a la lluita.

«De què parlava la «Pravda»?

«En cadascun dels seus números es publicaven desenes de correspondències d'obers, en les quals es descrivia la vida dels proletaris, la brutal explotació i els múltiples abusos i vexacions que els feien objecte els capitalistes i llurs gerents i capataços. Eren condemes tallants i precises del règim capitalista.»

«La «Pravda» comptava amb una quantitat enorme de corresponsals obrers»

(De la Història del P. C. (b) de la U. R. S. S.)

«Inspirem-nos en la «Pravda», òrgan del P. C. (b) per augmentar el nombre de corresponsals de «TREBALL» i assolir que sigui el reflexe de les lluites, dels anhels, de les inquietuds de les masses treballadores i populars de Catalunya!»

ESCRIVIU A «TREBALL»! EN CADA FABRICA, EN CADA POBLE AL CAMP, EN TOTS ELS CENTRES CULTURALS, ESPORTIUS, ARREU HA D'HAVER—HI CORRESPONSALS DE «TREBALL»!